

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่นถือว่าเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งของการปกครองในระบบประชาธิปไตย เพราะเป็นการกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองด้วยการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ปกครอง และบริหารงานท้องถิ่นของตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ได้จัดตั้งขึ้นมาหลังสุด มีอำนาจในการปกครองตนเองมีความเป็นอิสระในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ (วิวัฒน์ ศรีแก้ว. 2546 : 1 – 12)

องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลตามลำดับดังนี้ ปี พ.ศ. 2538 มี 617 แห่ง ปี พ.ศ. 2539 มีเพิ่มขึ้น 2,143 แห่ง ปี พ.ศ. 2540 มีเพิ่มขึ้น 3,637 แห่ง และปี พ.ศ. 2542 มี 350 แห่ง รวมเป็น 6,746 แห่ง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลและคาดว่า สภาตำบลที่เหลืออยู่ 219 แห่ง คงจะยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลให้เต็มพื้นที่ประเทศ ในปี พ.ศ. 2544 โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบไปด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 6 คน และกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงสองหมู่บ้านให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 3 คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี (วิวัฒน์ ศรีแก้ว. 2546 : 1 – 12)

ด้านการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นคณะกรรมการจะต้องประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหาร จำนวน 1 คน และกรรมการบริหาร จำนวน 1 คน ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้ง ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร ซึ่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 จะแตกต่างกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 คือ จะไม่มีสมาชิก

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่ง แต่ก็ยังให้สิทธิกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ลงสมัครเลือกตั้งโดยไม่ต้องลาออกเมื่อได้รับการเลือกตั้งแล้วจึงลาออก (ชวงส์ ฉายะบุตร. 2538 : 153 – 160) โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน และรองนายก องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้งให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเลขานุการคณะผู้บริหาร โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 คณะผู้บริหารท้องถิ่น โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2546 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้เกิน 2 คน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

การกระจายอำนาจการปกครองในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น อยู่ในความสนใจของประชาชนทุกฝ่าย เพราะประชาชนส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 80 อาศัยอยู่ตามท้องถิ่นชนบททั่วประเทศ และอยู่ภายใต้เขตการปกครองในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และมีพื้นที่ครอบคลุมมากที่สุดจะเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นให้ช่วยเหลือประชาชนทั้งในด้านพัฒนาคนและสังคม พัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาการเมืองการบริหารและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ที่กฎหมายกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 มาตรา 67 ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
7. คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นตามสมควร

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา และพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

จะเห็นว่าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นเวทีที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครอง และพัฒนาท้องถิ่นตนเองให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง อย่างไรก็ตามในขณะที่สภาพแวดล้อมทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ย่อมเปลี่ยนไป เช่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติมเป็น 31 ข้อ แต่จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้พบว่าปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญนั้นมีหลายประการ ได้สรุปปัญหาที่เกิดขึ้น ดังเช่น คณะกรรมการบริหารขาดความรู้ ความสามารถ ขาดประสบการณ์ ขาดอุดมการณ์ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ขาดความรู้ความสามารถ ขาดประสบการณ์ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบล ในปัจจุบันตามอำนาจหน้าที่และภารกิจตามกฎหมายแล้ว สามารถที่จะบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นอย่างยิ่ง ในด้านงบประมาณที่รัฐบาลอุดหนุนให้ ในด้านกรอบอัตรากำลังโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดหาเจ้าหน้าที่ที่จะมาปฏิบัติงานได้เองโดยการรับโอนพนักงานส่วนตำบลตามที่ได้กำหนดในแผนอัตรากำลังของตนเอง ด้านวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่อย่างพร้อมเพียง จัดซื้อจัดจ้างได้โดยงบประมาณของตนเอง จากปัจจัยที่มีอยู่อย่างพร้อมเพียงครบถ้วนเกือบทุกๆด้าน แต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือบุคคลที่ได้ดำรงตำแหน่งคณะผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งในขณะนั้นว่าจะเป็นอย่างไ ซึ่งการเข้ามาดำรงตำแหน่งของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน โดยใช้คะแนนเสียงสูงสุดที่ประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะฉะนั้นการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลก็ยึดถือหลักโดยธรรมชาติแล้ว ผู้บริหารจะต้องพิจารณาถึงทุกคนที่ทำให้ตนได้เข้ามาสู่ตำแหน่งเป็นหลักในการพิจารณาอีกปัจจัยหนึ่งควบคู่กันไป มากบ้างน้อยบ้าง ตามแต่ว่ากลุ่มบุคคลส่วนใหญ่ที่ทำให้ได้รับตำแหน่งเป็นผู้บริหารอยู่ในพื้นที่ใดเป็นสำคัญ แต่ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะ โดยเฉพาะของผู้บริหารแต่ละบุคคลว่าจะเป็นอย่างไ ถ้าคำนึงถึงส่วนนี้มาก แนวทางการออกข้อบังคับทิศทางการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ก็จะแตกต่างกันออกไปตามความต้องการของประชาชน แต่ความต้องการของประชาชนในตำบลนั้น แต่ละหมู่บ้านก็แตกต่างกันออกไปอีก เพราะแต่ละหมู่บ้านจะมีปัญหาไม่เหมือนกัน บางหมู่บ้านมีปัญหาด้านขาดแคลนแหล่งน้ำ เพราะไม่มีแม่น้ำไหลผ่าน ไม่มีคลองส่งน้ำ จึงขาดแคลนน้ำ ไม่สามารถหาน้ำเพื่อทำการเกษตรได้ในพื้นที่อย่างทั่วถึง อีกทั้ง ไม่สามารถเลี้ยงสัตว์จำพวกสัตว์น้ำ เช่น ปลา กบ หอย สำหรับนำมาประกอบอาหารเพื่อการดำรงชีพ และถ้าเหลือจากการประกอบอาหารก็สามารถนำออกจำหน่ายแลกเปลี่ยนเป็นเงินเป็นรายได้หลักของชาวบ้านได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 186 แห่ง มีคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล รวม 558 คน และมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งหมด 6,452 คน โดยมุ่งศึกษาปัจจัยและอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 มาตรา 67 ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางที่จะพัฒนาท้องถิ่น ในด้านต่าง ๆ ตามภารกิจหน้าที่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐาน 2 ประการ ดังนี้

1. การปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยที่น่าจะมีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้
 - 1.1 ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน
 - 1.2 ระดับการศึกษา
 - 1.3 ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
 - 1.4 ประสบการณ์ในการทำงาน
 - 1.5 ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงาน

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยศึกษาภายใต้ขอบเขต ดังนี้

1. พื้นที่ศึกษา คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 186 แห่ง
2. ประชากร คือ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 558 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยใช้วิธีการคำนวณตามสูตรของยามาเน่ ทาโร (Yamane, Taro. 1972 : 737 ; อ้างถึงใน สุพจน์ วัฒนวิเชียร. 2543 : 28) จำนวน 233 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา คือ

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

- 4.1.1 ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน
- 4.1.2 ระดับการศึกษา
- 4.1.3 ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
- 4.1.4 ประสิทธิภาพในการทำงาน
- 4.1.5 ความซื่อสัตย์สุจริต

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ การปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 9 ด้าน ดังนี้

- 4.2.1 จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก
- 4.2.2 รักษาความสะอาดของถนนทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
- 4.2.3 ป้องกัน และระงับโรคติดต่อ
- 4.2.4 ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย
- 4.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 4.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 4.2.7 คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

4.2.9 ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็น และสมควร

5. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระหว่างเดือน มีนาคม 2547 – เดือน กุมภาพันธ์ 2548

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติหน้าที่ของคณะผู้บริหารท้องถิ่นของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นระดับตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 มาตรา 67 จำนวน 9 ข้อ ได้แก่

1.1 จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก

1.2 รักษาความสะอาดของถนนทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะ

มูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

1.3 ป้องกัน และระงับโรคติดต่อ

1.4 ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

1.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

1.7 คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงามของ

ท้องถิ่น

1.9 ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็น และสมควร

2. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มีจำนวน 186 แห่ง

3. คณะผู้บริหารท้องถิ่น หมายถึง ผู้บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วยบุคคลซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้เกิน 2 คน และมีจำนวนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 รวม 558 คน

4. **ความรู้** ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่หรืองานที่ได้รับมอบหมาย ในตำแหน่ง ระเบียบ กฎหมาย ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

5. **การศึกษา** หมายถึง ชั้นสูงสุดของการศึกษาที่คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับ

6. **ประสบการณ์ในการทำงาน** หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่ได้รับคัดเลือก และแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

7. **ความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน** หมายถึง ความสนใจ เอาใจใส่ในการทำงานตามหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วง ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

8. **ความซื่อสัตย์สุจริต** หมายถึง การไม่คดโกง ไม่ทุจริต ไม่เรียกรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากการทำงานตามหน้าที่ ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด และนำข้อค้นพบไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้การปฏิบัติงานเกิดความบกพร่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น

2. ทำให้ทราบถึงระดับการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อเป็นข้อมูลให้คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

3. ทำให้ทราบข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อให้ผู้บังคับบัญชานำไปเป็นข้อมูลเสนอแนะในการวางแผนการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นมากยิ่งขึ้น